

Un perro verde entre los jóvenes del Papa

Dij, 17/11/2011 per Jordi López Camps

[Vita Moleskine](#)

Ahir, a la sala Claret, l'excel·lent periodista Arturo San Agustín, presentà el seu llibre *"Un perro verde entre los jóvenes del Papa"*. El llibre és una crònica, com a tal és una obra literària que relata fets històrics en un cert ordre cronològic. El relat, com a gènere literari, és explicat seguint l'ordre del temps i generalment per la persona que n'ha estat testimoni presencial. Això és el que ha fet l'excel·lent periodista Arturo San Agustín en el seu llibre. Com a bon cronista, Arturo San Agustín utilitza un llenguatge senzill, directe, molt personal, però també és un llibre, com fa sempre, literàriament ben construït. És una bona obra literària tot i fer servir el recurs d'una crònica. El títol del llibre és original. L'expressió *"perro verde"* designa a una persona rara, *"eres más raro que un perro verde"* es diu en castellà. Això és el que experimentà, en un primer moment, Arturo San Agustín entre els joves assistents a la Jornades Mundials de la Joventut aquest estiu a Madrid. Gràcies a la perspectiva que li donava l'edat i la perspectiva vital Arturo San Agustín connectà amb els valors de fons que vivien aquests joves entorn a la figura de Benet XVI.

En la presentació del llibre Arturo San Agustín reivindicà que ha escrit el llibre des de la llibertat per narrar el que havia vist i escoltat. Descobrí que els joves del Papa eren joves normals, que viuen i senten el que viuen i senten els joves del seu temps. *"Són joves fills del seu temps"* que al darrera de les seves vivències hi ha una recerca de Déu. Comentà que aquests joves no acostumen a ser notícia, tot i que estan en la societat fent moltes coses positives. Però davant d'aquesta realitat hi ha una espèss silenci. Tot sovint es ridiculitza el compromís d'aquest joves i se'l deixa de banda.

Arturo San Agustín, amb una agudesada irònica comentà sobre el fet que de molts periodistes *"parlem cada any del Ramadà, parlem dels viatges del simpàtic Dalai Lama, caiem rendits a les peripècies d'alguns xamans, per les profecies maies o azteques"* però hi ha incapacitat per parlar positivament de l'Església catòlica.

Afirmà que *"aquells periodistes que volen dir alguna cosa positiva sobre l'Església catòlica ho tenen cru"*. Tant difícil que poden quedar al marge de la professió. Com a cloenda de la seva intervenció Arturo San Agustín asseverà amb molt gràcia *"Chesterton va dir que quan no es creu en Déu es pot creure en qualsevol cosa. S'acaba creient en José Saramago, per exemple, en Joan Laporta, en José Mourinho, en els pops endevinadors o en els anomenats llibre d'autoajuda, aquesta epidèmia o millor dit pandèmia"*. Arturo San Agustín ha deixat per escrit el que molts catòlics acostuem a pensar i massa sovint no ens atrevim a dir.